

prima instanță: (Judecătoria Centru municipiul Chișinău) A. Cucerescu
instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Vascan, V. Efros, E. Fistican

ÎN C H E I E R E

06 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:
Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul General al Poliției,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Țușca Iurie împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea de a recunoaște activitatea în ramurile civile, înrudite cu specialitatea deținută și includerea în vechimea de muncă pentru stabilirea pensiei și a sporului salarial,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Țușca Iurie, casată hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 21 iulie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Țușca Iurie,

c o n s t a t ă :

La 27 ianuarie 2016 Țușca Iurie a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la recunoașterea ilegalității refuzului, obligarea de a recunoaște activitatea în ramurile civile, înrudite cu specialitatea deținută și includerea în vechimea de muncă pentru stabilirea pensiei și a sporului salarial.

În motivarea acțiunii Țușca Iurie a menționat că a activat în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova în perioada 20 februarie 1988-03 noiembrie 2000, deținând mai multe funcții.

De asemenea a relatat că în temeiul ordinului nr. 1 din 01 ianuarie 2004 a fost angajat în calitate de șef de pază a societății cu răspundere limitată ”Kvark”, iar la 14 mai 2007 în baza ordinelor nr. 5 și 6 a fost eliberat din funcția de șef de pază.

La 24 iunie 2008 în temeiul ordinului nr. 28 C a fost angajat în funcția de juriconsult la societatea cu răspundere limitată "Negustorii", iar ulterior în baza ordinului nr. 1-c din 02 ianuarie 2015 a fost eliberat din funcție în baza art. 85 alin. (1) Codul muncii.

Ulterior, la 24 decembrie 2014 a fost reîncadrat în temeiul ordinului nr. 791 ef în funcția de ofițer de investigații al Biroului crime grave al Serviciului poliției criminale al Secției investigații infracțiuni al Inspectoratului de Poliție Anenii Noi al Inspectoratului General al Poliției, iar prin ordinul nr. 127 ef din 06 martie 2015 a fost transferat în funcția de Șef de sector al Inspectoratului de Poliției Bender al Inspectoratului General al Poliției, unde activează pînă în prezent.

La fel, reiterează că la 28 octombrie 2015 a depus raport la Comisia pentru examinarea cererilor privind recunoașterea activității în ramurile civile înrudite cu specialitatea deținută în cadrul Inspectoratului General al Poliției privind recunoașterea activității sale în ramurile civile înrudite cu specialitatea deținută în cadrul societății cu răspundere limitată "Kvark" în perioada 01 ianuarie 2004-30 aprilie 2007 și în cadrul societății cu răspundere limitată "Negustorii" în perioada 24 iunie 2008-01 ianuarie 2015 în calitate de Șef al serviciului pază și juriconsult.

Prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției din 21 decembrie 2015 i s-a comunicat despre refuzul în admiterea cererii din motivul necorespunderii cerințelor prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1018 din 10 decembrie 2014.

Țușca Iurie solicită recunoașterea ca fiind ilegal refuzul Inspectoratului General al Poliției din 21 decembrie 2015 privind recunoașterea activității în ramurile civile înrudite cu specialitatea deținută în cadrul societății cu răspundere limitată "Kvark" în perioada 01 ianuarie 2004-30 aprilie 2007 și în cadrul societății cu răspundere limitată "Negustorii" în perioada 24 iunie 2008-01 ianuarie 2015 în calitate de Șef al serviciului pază și juriconsult. De asemenea, a solicitat obligarea Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne să recunoască activitatea în ramurile civile, înrudite cu specialitatea deținută în cadrul societății cu răspundere limitată "Kvark" în perioada 01 ianuarie 2004-30 aprilie 2007 și în cadrul societății cu răspundere limitată "Negustorii" în perioada 24 iunie 2008-01 ianuarie 2015 în calitate de Șef al serviciului pază și juriconsult, cu includerea în vechimea muncii a acestei perioade de activitate înrudită pentru stabilirea pensiei și sporului la salariu.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 21 iulie 2016, acțiunea înaintată de Țușca Iurie a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, a fost admis apelul declarat de Țușca Iurie, casată hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 21 iulie 2016 și pronunțată o nouă hotărâre, prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată înaintată de Țușca Iurie și a fost recunoscut ilegal refuzul Inspectoratului General al Poliției nr. 31/3-2602 din 21 decembrie 2015, cu obligarea Inspectoratului General al Poliției să recunoască activitatea lui Țușca Iurie în ramurile civile, înrudite cu specialitatea deținută în cadrul societății cu răspundere limitată "Kvark" în perioada 01 ianuarie 2004-30 aprilie 2007 și în cadrul societății cu răspundere limitată "Negustorii" în perioada 24 iunie 2008-24 decembrie 2014 în calitate de Șef al serviciului pază și juriconsult, cu includerea în vechimea de muncă a acestei perioade pentru stabilirea pensiei și sporului salarial.

Inspectoratul General al Poliției a fost obligat să recunoască activitatea lui Țușca Iurie în ramurile civile, înrudite cu specialitatea deținută în cadrul societății cu răspundere limitată "Kvark" în perioada 01 ianuarie 2004-30 aprilie 2007 și în cadrul societății cu răspundere limitată "Negustorii" în perioada 24 iunie 2008-26 decembrie 2014 în calitate de Șef al serviciului pază și juriconsult, cu includerea în vechimea de muncă a acestei perioade de activitate înrudite pentru stabilirea pensiei și sporului salarial.

Acțiunea înaintată de Țușca Iurie împotriva Ministerului Afacerilor Interne a fost respinsă.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că litigiului în cauză sunt aplicabile prevederile Instrucțiunilor privind modul de calculare a vechimii în muncă pentru stabilirea pensiei și a sporului la salariu pentru vechimea în muncă persoanelor corpului de comandă mediu, superior și suprem al organelor afacerilor interne și ofițerilor trupelor de carabinieri, pentru perioada de activitate a lui Țușca Iurie de pînă la intrarea în vigoare a Hotărârii Guvernului nr. 1018 din 10 decembrie 2014, adică de la 01 ianuarie 2004 pînă la 26 decembrie 2014.

Astfel, instanța de apel a constatat că conform prevederilor Instrucțiunilor privind modul de calculare a vechimii în muncă pe specialități înrudite în cadrul întreprinderilor și organizațiilor civile în vechimea în muncă pentru stabilirea pensiei și a sporului la salariu pentru vechimea în muncă persoanelor corpului de comandă mediu, superior și suprem al organelor afacerilor interne și ofițerilor trupelor de carabinieri, aprobate prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 152 din 04 iunie 1998, pct. 2 și 3, vechimea în muncă pe specialități înrudite în cadrul întreprinderilor și organizațiilor civile se include în vechimea în muncă pentru stabilirea pensiei și sporului la salariu pentru vechimea în muncă persoanelor corpului de comandă mediu, superior și suprem al organelor afacerilor interne și ofițerilor trupelor de carabinieri, ce-și satisfac serviciul pe bază de contract în Ministerul Afacerilor Interne, calculînd în mod calendaristic două luni de vechime în muncă în ramurile civile pentru o lună vechime în serviciu.

Subsecvent, instanța de apel a conchis că, avînd în vedere prevederile legale care erau în vigoare la momentul cînd Țușca Iurie a activat în funcții înrudite cu funcția deținută, ultimul este în drept de a pretinde la recunoașterea activității în ramurile civile, înrudite cu specialitatea deținută în cadrul societății cu răspundere limitată "Kvark" în perioada 01 ianuarie 2004-30 aprilie 2007 și în cadrul societății cu răspundere limitată "Negustorii" în perioada 24 iunie 2008-24 decembrie 2014 în calitate de Șef al serviciului pază și juriconsult, cu includerea în vechimea de muncă a acestei perioade pentru stabilirea pensiei și sporului salarial.

La 04 aprilie 2017 Inspectoratul General al Poliției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurentul Inspectoratul General al Poliției, în motivarea recursului a menționat că Țușca Iurie a înaintat cererea cu privire la recunoașterea perioadelor de activitate în ramurile civile înrudite cu specialitatea deținută în cadrul societății cu răspundere limitată "Kvark" în perioada 01 ianuarie 2004-30 aprilie 2007 și în cadrul societății cu răspundere limitată "Negustorii" în perioada 24 iunie 2008-01 ianuarie 2015 la

momentul cînd guvernau prevederile noi ale Hotărîrii Guvernului nr. 108 din 10 decembrie 2014.

Astfel, consideră că la caz nu pot fi aplicate prevederile actului administrativ și anume a Ordinului Ministerului Afacerilor Interne nr. 152 din 04 iunie 1998, care a rămas caduc odată cu emiterea Ordinului nr. 59 din 11 martie 2011 ”Cu privire la procedura de calculare a vechimii în serviciu funcționarilor publici cu statut special ai MAI”, care ulterior a fost abrogat prin ordinul Ministerului Afacerilor Interne nr. 187 din 19 iunie 2014.

Relatează că instanța de apel eronat a apreciat înscrisurile probatorii, interpretînd eronat prevederile art. 6 alin. (1) Cod civil, cît și prevederile art. 18 alin. (4) din Legea privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, și anume că actele normative nu au caracter retroactiv.

Sușține de asemenea că prima instanță a specificat că se consideră vechime în muncă, în ramurile civile înrudite cu specialitatea (funcția) deținută la moment în cadrul Inspectoratului General al Poliției, indiferent de funcția la care a fost angajată inițial persoana, perioada de activitate în cadrul instituțiilor și organizațiilor civile din cadrul sistemului bugetar, care sunt similare conform specificului competenței stabilite de fișa postului la funcția deținută în cadrul Inspectoratului General al Poliției.

În acest fel, sușține că prima instanță întemeiat a stabilit că activitatea lui Țușca Iurie în cadrul societății cu răspundere limitată ”Kvark” în perioada 01 ianuarie 2004-30 aprilie 2007 și în cadrul societății cu răspundere limitată ”Negustorii” în perioada 24 iunie 2008-26 decembrie 2014 în calitate de șef al serviciului pază și juriconsult, nu constituie o activitate în ramurile civile înrudite cu funcția deținută a lui Țușca Iurie în cadrul Inspectoratului General al Poliției.

Totodată invocă încălcarea de către instanța de apel a normelor de drept procedural și anume a faptului că în partea descriptivă a deciziei nu sunt indicate obiecțiile, lămuririle Inspectoratului General al Poliției.

La 28 iulie 2017, Țușca Iurie a depus referință la recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției, solicitînd respingerea acestuia.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis decizia la 25 ianuarie 2017, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 04 aprilie 2017, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Inspectoratul General al Poliției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Inspectoratul General al Poliției.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Valentina Clevadi

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari